

'El Born, un vincle amb el passat' permetrà valorar les restes trobades a l'antic mercat

Un especial de TVC ensenyarà com es vivia a la Barcelona del 1714

La UPC reproduceix en 3D la trama urbana el segle XVIII

S. Pau
BARCELONA

Televisió de Catalunya (TVC) ensenyarà com era la vida a la Barcelona del 1714 amb un especial que utilitza una maqueta per reproduir tota la ciutat de principis del segle XVIII i una altra que reproduceix les restes arquitectòniques que s'han descobert al Born. "És un nou intent d'explicar la Guerra de Successió amb les últimes aportacions d'historiadors i d'investigadors", avança el periodista Jordi Fortuny, director, juntament amb la realitzadora Marina Pi, de l'especial de TVC.

A dins d'aquesta explicació general d'uns destacats fets històrics per a Catalunya, es donarà un relleu especial a una qüestió que ha estat d'actualitat els últims mesos: les restes arquitectòniques descobertes l'any passat en el subsòl de l'antic mercat del Born. S'intentarà donar pistes per entendre per què alguns arqueòlegs i historiadors van demanar que es protegissin, i la reproducció virtual de la Barcelona del passat permetrà situar aquestes restes en el mapa. La Universitat Politècnica de Catalunya (UPC) s'ha encarregat de desenvolupar en 3D la Barcelona d'abans del 1714.

L'Onze de Setembre

"La Guerra de Successió és el que dona significat a les restes del Born", assegura Fortuny, que afegeix que la maqueta virtual en 3D permet explicar amb tot detall les troballes arqueològiques, on és difícil en-

TV3 emetrà el 7 de setembre un reportatge que permetrà ubicar les restes descobertes al Born

trar amb les càmeres, perquè els conservadors hi posen traves. Amb la reproducció virtual, la càmera conduirà el televident per les pedres del Born per ensenyar com vivien els barcelonins d'aquells temps i també per on van entrar a la ciutat les tropes borbòniques l'Onze de Setembre.

"Es veu com eren els edificis, alguns dels quals encara existeixen, en el context de la trama urbana d'aquell moment", avança el periodista, que en destaca dos casos concrets: l'ac-

tual edifici del Govern Militar, a baix de les Rambles, era un convent franciscà que, com que era la construcció més gran de Barcelona, el 1702 va acollir les Corts Catalanes reunides per Felip V.

O bé que on ara hi ha el Parlament de Catalunya hi havia el Convent de Santa Clara i la Torre de Sant Joan, una torre de defensa que va ser destruïda al segle XIX perquè es considerava que simbolitzava la repressió, però que ha continuat donant nom al passeig de Sant Joan.

Titulat *El Born, un vincle amb el passat*, l'especial, que TV3 emetrà el diumenge 7 de setembre al vespre, compta amb la col·laboració dels historiadors Albert García Espuche, Joaquim Albareda, Miquel Àngel Casanoves, Virginia León i Carmen Pérez Aparicio.

Una de les curiositats que recull el reportatge és que, segons el músic Jordi Savall, *El cant dels ocells*, que tothom coneix per Pau Casals, va ser l'himne per celebrar l'arribada de Carles d'Àustria a Barcelona.

L'ONG Reporters Sense Fronteres demana la llibertat per a Ali Lmrabet

Recorda a Mohammed VI que "cap democràcia ficaria algú a la presó per unes caricatures"

Redacció
PARÍS

L'organització Reporters Sense Fronteres (RSF) ha enviat una carta al rei del Marroc, Mohammed VI, en què demana la llibertat per al periodista Ali Lmrabet. "Està detingut -recorda la carta- per haver publicat unes caricatures i uns textos que en cap democràcia portarien el seu autor a presidir-se a la presó".

El secretari general de Reporters Sense Fronteres, Ro-

bert Ménard, considera que la condemna a tres anys de presó i la prohibició de publicar les revistes *Demain* i *Doumane* són "un delictes contra la llibertat d'opinió". "En un estat de dret, és un deure tolerar la sàtira i les crítiques", afegeix.

Ali Lmrabet continua detingut i encara està hospitalitzat, després de cinquanta dies en vaga de fam.

"Pocs dies abans de la Festa del Tron -que se celebra el 30 de juliol-, vostra majestat no pot fer el sord a les crides a la clemència. No es pot negar a

escoltar els que li demanen i li supliquen que faci un gest", manifesta la carta de Reporters Sense Fronteres, que afegeix: "No us podeu resignar a l'emprisonament d'un home, per unes bromes i dibuixos que, certament, poden provocar, ofendre, però que també són una de les facetes d'aquesta llibertat d'expressió que diueu que voleu. I conclou: "Aquest emprisonament és signe de costums del passat, de mètodes d'altres èpoques. I ho sabeu".

Lmrabet ha estat condemnat a tres anys de presó per injúries

al rei Mohamed VI i per haver atemptat contra l'estabilitat del règim monàrquic i la integritat del Marroc. El motiu de la condemna va ser la publicació als setmanaris satírics en llengües francesa i àrab *Demain Magazine* i *Doumane*, d'uns dibuixos, un fotomuntatge i d'extractes d'una entrevista de l'AVUI a un líder republicà.

Mostres de solidaritat

El seu emprisonament ha provocat la solidaritat de la premsa marroquina i d'entitats i institucions com ara la Unió Europea, Amnistia Internacional i el Congrés dels Estats Units. El comitè de suport al periodista marroquí va editar a principis de mes un llibre que es titula *Mañana. A favor de la llibertat de expresión en Marruecos* (Península) i que recull tot un seguit d'articles que Lmrabet va publicar entre el 1998 i el 2003.

LA MIRADA

Esports

Joan Tharrats

■ Se li atribueix a Groucho Marx que quan es va queixar d'un cambrer lent, el cambrer li va dir: "És que només tinc dues mans", i Groucho li va replicar: "I què..., ha vist mai un cambrer amb tres mans?". En canvi, pel televisor, amb una mà n'hi ha prou per anar canviant de canal a la velocitat de la llum (de la llum intermitent: ara canvio, ara no). Perquè l'esport televisiu per excel·lència és el zàping, tot i que per continguts ens vulguin plantificar un seguit de disciplines que a l'estiu s'incrementen. Quan arriba la calor, apareixen tota mena d'esports per pantalla: el de les atletes amb molta espatlla i poc pit dels Mundials de natació; el dels ciclistes de cames depilades al Tour (rècord d'audiència); a més dels Jocs de Polícies i Bombers; el motociclisme i l'automobilisme, i ara, evidentment, la pretemporada dels mediàtics, aquells que a més juguen a futbol (Beckham ja disposa de cortineta pròpia a la tele, com un anunci més). La promoció de l'esport, doncs, està servida i va a més, abans no arribi la nova temporada amb nous programes esportius d'aquells de tertúlies, anàlisis i resums d'imatges amb música canyera de fons.

A més, el fabricant de Viagra (el de les pastilles que animen el membre viril i el fan participatiu) vol realitzar un anunci amb un jugador del Barça, que pot ser en part una solució econòmica per al club, però caldrà saber quin jugador s'hi presta (¿el porter Rüstü seria l'idoni perquè és el que més s'estira?, ¿potser Kluivert, que es posa dur amb el seu visat? No seria estrany, perquè la metàfora sol ser darrerament un recurs freqüentment utilitzat per la publicitat).

Tot plegat, i mentre s'acaben unes competicions i en comencen d'altres, no es pot dir que l'esport no estigui present a la pantalla. D'això se'n diu bona promoció. Caldrà veure si resulta efectiva, perquè encara hi ha un important nombre de televidents que diuen que fan esport veient el que surt per la tele. Encara que no deixa de ser un esport mental, com els escacs.